

U S T A W A

z dnia ... 2026 r.

o podatku rekompensującym od niektórych usług¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zasady opodatkowania podatkiem rekompensującym, zwanym dalej „podatkiem”, przychodów wynikających ze świadczenia przez podmioty niektórych usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. 1. Ilekcó w ustawie jest mowa o:

- 1) podmiocie – oznacza to osobę prawną lub porozumienie prawne, które prowadzi działalność gospodarczą za pośrednictwem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507) lub w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 89, 619, 621 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 507), albo struktury przejrzystej do celów podatkowych;
- 2) skonsolidowanej grupie do celów rachunkowości finansowej – oznacza to grupę, o której mowa w art. 2 pkt 10 dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającej przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a także grupę kapitałową w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644);
- 3) interfejsie internetowym – oznacza to interfejs internetowy, o którym mowa w art. 3 lit. m rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022),;
- 4) treściach cyfrowych – oznacza to dane dostarczone w postaci cyfrowej, takie jak programy komputerowe, aplikacje, muzyka, obrazy, pliki wideo lub tekstowe, gry i pozostałe oprogramowanie, inne niż dane reprezentowane przez interfejs internetowy;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

- 5) okresie rozliczeniowym – oznacza to rok kalendarzowy liczony zgodnie z czasem urzędowym w rozumieniu ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. nr 16 poz. 144), podawanym z dokładnością do 1 sekundy;
- 6) przychodach – oznacza to kwoty należne lub zapłacone w zamian za świadczenie usługi podlegającej opodatkowaniu ze sprzedaży oraz z innych transakcji, bez podatku od towarów i usług, w formie pieniężnej lub niepieniężnej, w tym kwoty zapłacone lub należne ze zbycia aktywów i praw, odsetki, prowizje, należności licencyjne lub inne formy wynagrodzenia;
- 7) przedsiębiorstwie powiązonym – oznacza to podmiot powiązany w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 504, 779, 846 i 912);
- 8) terytorium państwa – oznacza to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) koncie użytkownika – oznacza to unikalny zestaw danych identyfikacyjnych i autoryzacyjnych przyporządkowanych do użytkownika w ramach treści cyfrowej, interfejsu internetowego lub pośrednictwa cyfrowego, który umożliwia dostęp do oferowanych funkcjonalności, zasobów oraz usług;
- 10) reklamie ukierunkowanej – oznacza to przekaz reklamowy dostosowany do konkretnego użytkownika na podstawie zebranych danych dotyczących jego cech, preferencji, zachowań, aktywności w sieci lub innych informacji identyfikujących go jako jednostkę lub członka grupy docelowej;
- 11) materiałach redakcyjnych – oznacza to wszelkie treści publikowane przez redakcję w ramach działalności redakcyjnej, obejmujące artykuły, felietony, analizy, opinie, reportaże, wywiady, recenzje, treści o charakterze informacyjnym, edukacyjnym, kulturalnym, sportowym, naukowym, społecznym lub rozrywkowym, a także inne formy wypowiedzi opracowane przez redakcję lub na jej zlecenie przez podmioty zewnętrzne, z wyłączeniem treści o charakterze komercyjnym, takich jak artykuły sponsorowane, reklama natywna, lokowanie produktu oraz inne formy promocji lub przekazu handlowego dotyczącego produktów, usług lub marek.

Art. 3. 1. Opodatkowaniem podatkiem objęte są usługi:

- 1) umieszczania na interfejsie internetowym reklamy ukierunkowanej skierowanej do użytkowników tego interfejsu;

- 2) udostępniania użytkownikom wielostronnego interfejsu internetowego, który pozwala użytkownikom na wchodzenie w interakcje z innymi użytkownikami lub może ułatwiać dokonywanie leżących u źródła dostaw towarów lub świadczenia usług bezpośrednio między użytkownikami;
 - 3) przekazywania w drodze sprzedaży, licencji lub w innej odpłatnej formie zgromadzonych danych o użytkownikach, zarówno indywidualnych, jak i w ramach pakietów danych, wygenerowanych w wyniku aktywności użytkowników na interfejsach internetowych
- jeżeli są świadczone na terytorium państwa.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się bez względu na to, czy interfejs internetowy jest własnością podmiotu umieszczającego na nim reklamy. Świadczącym usługę w tym przypadku jest podmiot umieszczający reklamę.

3. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się wobec:

- 1) udostępniania interfejsu internetowego, jeżeli jedynym lub głównym celem udostępniania interfejsu jest dostarczanie przez podmiot udostępniający interfejs treści cyfrowych, będących jego własnością lub do których dystrybucji nabył prawo użytkownikom lub świadczenie przez ten podmiot usług komunikacji elektronicznej lub płatniczych na rzecz użytkowników;
- 2) sprzedaży towarów lub usług online za pośrednictwem strony internetowej ich dostawcy, w której dostawca nie działa jako pośrednik;
- 3) świadczenia regulowanych usług finansowych przez podmioty podlegające nadzorowi – zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 252 i 644);
- 4) świadczenia przez system obrotu lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje którejkolwiek z usług, o których mowa w sekcji A pkt 1–9 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (wersja przekształcona), zwanej dalej „dyrektywą 2014/65/UE”;
- 5) świadczenia przez dostawcę uregulowanych usług finansowania społecznościowego którejkolwiek z usług, o których mowa w sekcji A pkt 1–9 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE lub usług polegających na ułatwianiu udzielania kredytów.

4. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się wobec przekazywania danych przez system obrotu, podmiot systematycznie internalizujący transakcje lub dostawcę regulowanych usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 dyrektywy 2014/65/UE

oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937.

5. Kwotami należnymi lub zapłaconymi są:

- 1) w odniesieniu do usług podlegających opodatkowaniu zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 – wszystkie kwoty zapłacone przez lub należne od reklamodawców lub ich agentów, brokerów i pośredników w zamian za faktyczne umieszczenie komunikatów reklamowych lub jakąkolwiek inną operację, która jest z nią ściśle związana z ekonomicznego punktu widzenia;
- 2) w odniesieniu do usług podlegających opodatkowaniu zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 – wszystkie kwoty zapłacone przez lub należne od użytkowników tego interfejsu, z wyjątkiem kwot zapłaconych w zamian za leżącą u źródła dostawę towarów lub usług;
- 3) w odniesieniu do usług podlegających opodatkowaniu zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 – wszystkie kwoty zapłacone lub należne za przekazywanie w drodze sprzedaży, licencji lub w innej odpłatnej formie, zgromadzonych danych o użytkownikach zarówno indywidualnych jak i w ramach pakietów, wygenerowanych w wyniku aktywności użytkowników na interfejsach internetowych.

Art. 4. 1. Opodatkowaniu podatkiem nie podlegają podmioty, których przeważającą działalność stanowi publikowanie materiałów redakcyjnych przygotowanych przez ten podmiot lub na rzecz tego podmiotu.

2. Określając przeważającą działalności podmiotu, właściwy organ wykorzystuje dane związane z działalnością podmiotu, w szczególności:

- 1) średnioroczną liczbę osób wykonujących wyłącznie pracę związaną z publikowaniem materiałów redakcyjnych w ogólnej średniorocznej liczbie osób wykonujących pracę w ramach działalności podmiotu;
- 2) średnioroczną liczbę godzin roboczych przeznaczonych na prace związane z publikowaniem materiałów redakcyjnych w ogólnej średniorocznej liczbie godzin roboczych w ramach działalności podmiotu;
- 3) roczny udział przychodu z działalności związanej z publikowaniem materiałów redakcyjnych w całości rocznego przychodu podmiotu;

- 4) średnioroczną powierzchnię wykorzystywaną do działalności związanej z publikowaniem materiałów redakcyjnych w ogólnej średniorocznej powierzchni wykorzystywanej do działalności podmiotu.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby określania, czy działalność związana z publikowaniem materiałów redakcyjnych stanowi działalność przeważającą dla podmiotu, uwzględniając uwarunkowania niektórych form działalności polegających na publikowaniu materiałów redakcyjnych.

Art. 5. 1. Przychodami podlegającymi opodatkowaniu są przychody należne wynikające ze świadczenia przez podmiot każdej z usług, o których mowa w art. 3 ust. 1.

2. Kwoty przychodów ustalane są w oparciu o międzynarodowe standardy rachunkowości oraz międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U.UE.L.2002.243.1) oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2023/1803 z dnia 13 września 2023 r. przyjmującym określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U.UE.L.2023.237.1), a dla podmiotów stosujących wyłącznie Krajowe Standardy Rachunkowości – zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości oraz krajowymi standardami rachunkowości wydanymi przez Komitet Standardów Rachunkowości, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy.

3. Przychody wynikające ze świadczenia usług, o których mowa w art. 3 ust. 1, przez podmiot należący do skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej na rzecz innego podmiotu należącego do tej samej grupy nie kwalifikują się jako przychody podlegające opodatkowaniu do celów niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Przychody są uzyskane przez podmiot w okresie rozliczeniowym na terytorium państwa, jeżeli użytkownicy powiązani z usługami podlegającymi opodatkowaniu znajdują się w tym okresie rozliczeniowym na terytorium państwa.

2. Uznaje się, że użytkownik znajduje się w okresie rozliczeniowym na terytorium państwa, jeżeli:

- 1) w przypadku usługi określonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 reklama ukazuje się na urządzeniu użytkownika w czasie, kiedy urządzenie to jest używane w tym okresie rozliczeniowym na terytorium państwa w celu uzyskania dostępu do interfejsu internetowego;
- 2) w przypadku usługi określonej w art. 3 ust. 1 pkt 2:
 - a) gdy usługa jest świadczona w oparciu o wielostronny interfejs internetowy ułatwiający dokonywanie leżących u źródła dostaw towarów lub świadczenia usług bezpośrednio między użytkownikami – użytkownik używa w tym okresie rozliczeniowym przez cały ten okres lub jego część urządzenia na terytorium państwa w celu uzyskania dostępu do interfejsu internetowego, i zawiera na tym interfejsie w tym okresie rozliczeniowym leżącą u źródła transakcję;
 - b) gdy usługa jest świadczona w oparciu o wielostronny interfejs internetowy w rodzaju nieobjętym lit. a – użytkownik posiada przez cały okres rozliczeniowy lub jego część konto użytkownika umożliwiające mu dostęp do interfejsu internetowego, które zostało otwarte za pośrednictwem urządzenia na terytorium państwa;
- 3) w przypadku usługi określonej w art. 3 ust. 1 pkt 3 przekazane dane pochodzą z przeglądania jednego z interfejsów przez użytkownika znajdującego się na terytorium państwa, niezależnie od momentu ich pozyskania, i są przekazywane w tym okresie rozliczeniowym.

3. Do celów niniejszej ustawy terytorium państwa, na którym używane jest urządzenie użytkownika, ustala się na podstawie:

- 1) adresu IP urządzenia;
 - 2) adresu MAC urządzenia;
 - 3) danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 58 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252 i 815);
 - 4) innych metod, które odzwierciedlają specyfikę działalności danego podatnika
- w zależności od tego, która metoda jest dostępna dla podatnika, a w przypadku dostępności więcej niż jednej metody, która z nich jest dokładniejsza.

4. Dane, które mogą być zbierane od użytkowników do celów stosowania niniejszej ustawy, są ograniczone do danych wskazujących na lokalizację użytkowników na terytorium państwa i nie pozwalają na identyfikację tych użytkowników.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia, inne metody ustalania

miejsca używania urządzenia przez użytkownika, o których mowa w ust. 3 pkt 4, uwzględniając specyfikę usług podlegających opodatkowaniu oraz warunki, o których mowa w ust. 4.

Art. 7. 1. Podstawą opodatkowania jest przychód podatnika, należny lub zapłacony w okresie rozliczeniowym z usług określonych w art. 3 ust. 1, świadczonych na terytorium państwa.

2. W przypadku przychodu z usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, podstawę opodatkowania stanowi iloczyn łącznych przychodów uzyskanych z wyświetlania ukierunkowanej reklamy cyfrowej oraz udziału liczby wyświetleń tej reklamy przez użytkowników znajdujących się na terytorium państwa w całkowitej liczbie wyświetleń tej reklamy.

3. W przypadku, gdy przychody z usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, nie mogą być bezpośrednio przypisane do określonego użytkownika, są one przeliczane proporcjonalnie do udziału liczby wyświetleń tej reklamy użytkownikom na terytorium państwa w liczbie wyświetleń reklamy użytkownikom o możliwej do ustalenia lokalizacji.

4. W przypadku usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, podstawę opodatkowania stanowi:

- 1) kwota abonamentu lub subskrypcji lub innej opłaty należnej od użytkownika, który otworzył konto użytkownika znajdując się na terytorium państwa;
- 2) kwota prowizji i innych opłat należnych od transakcji zrealizowanej za pośrednictwem wielostronnego interfejsu internetowego, jeżeli obaj użytkownicy interfejsu internetowego przy realizacji tej transakcji znajdują się na terytorium państwa;
- 3) połowa kwoty prowizji i innych opłat należnych od transakcji zrealizowanej za pośrednictwem wielostronnego interfejsu internetowego, jeżeli jeden z użytkowników interfejsu internetowego przy realizacji tej transakcji znajduje się na terytorium państwa.

5. W przypadku przychodu z usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, podstawę opodatkowania stanowi suma kwot przychodu z tych usług, powiązanych z użytkownikami znajdującymi się na terytorium państwa, określonego w następujący sposób:

- 1) jako przychód z danych użytkownika znajdującego się na terytorium państwa w momencie zbierania danych - jeżeli zestaw danych użytkownika jest sprzedawany lub udostępniany w inny odpłatny sposób, lub
- 2) jako przychód z danych użytkownika dotyczący zestawu danych obejmującego wielu użytkowników, w którym wartość poszczególnych danych w zestawie nie jest znana –

jeżeli nie można przypisać przychodu do danych określonego użytkownika, a przynajmniej jeden z użytkowników w zbiorze znajduje się na terytorium państwa.

6. W przypadku opisanym w ust. 5 pkt 2 podstawę opodatkowania stanowi iloczyn przychodu z danego zestawu danych oraz odsetka znajdujących się w nim danych użytkowników znajdujących się na terytorium państwa. Jeżeli lokalizacja przynajmniej części użytkowników jest nieznana, podstawę opodatkowania dla tej części określa się proporcjonalnie do udziału liczby użytkowników znajdujących się na terytorium państwa w liczbie użytkowników o możliwej do ustalenia lokalizacji.

7. Jeżeli podmiot należący do skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej świadczy usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1, a przychody ze świadczenia tej usługi są uzyskiwane przez inny podmiot należący do tej grupy, przychody te uznaje się do celów niniejszej ustawy za uzyskane przez podmiot świadczący daną usługę.

8. Dla celów ustalania wartości przychodu, o których mowa w ust. 1-7, stosuje się przepisy rozdziału 1a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wytyczne w odniesieniu do zasad obliczania przychodów, o których mowa w ust. 1-7, mając na uwadze ułatwienie podatnikom poprawnego obliczania podstawy opodatkowania.

Art. 8. 1. Podatnikiem podatku jest podmiot lub skonsolidowana grupa do celów rachunkowości finansowej, których:

- 1) łączna kwota przychodów w skali światowej wykazywanych przez podmiot w poprzedzającym okresie rozliczeniowym przekracza 1 000 000 000 euro oraz
- 2) łączna kwota podlegających opodatkowaniu przychodów uzyskanych przez podmiot w państwie w poprzedzającym okresie rozliczeniowym przekracza 25 000 000 złotych.

- bez względu na ich rezydencję podatkową lub siedzibę.

3. W przypadku, gdy podmiot wykazuje lub uzyskuje przychody w skali światowej w walucie innej niż euro, przychody przelicza się na euro do celów ust. 1 przez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w ostatnim dniu danego roku podatkowego lub jeżeli w tym dniu nie ukazała się publikacja – kursu opublikowanego w ostatnim dostępnym Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed tym dniem.

4. Przychody podlegające opodatkowaniu uznaje się do celów niniejszej ustawy za uzyskane w chwili, gdy stają się one należne, bez względu na to, czy odnośne kwoty zostały faktycznie zapłacone.

5. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej, przepis ten stosuje się do przychodów w skali światowej wykazywanych przez grupę jako całość oraz do przychodów podlegających opodatkowaniu uzyskanych przez nią na terytorium państwa.

Art. 9. 1. Podatnik, o którym mowa w art. 8 ust. 1, nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, jest obowiązany ustanowić przedstawiciela podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie ma obowiązku ustanawiania przedstawiciela podatkowego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku przez podmioty nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa.

Art. 10. 1. Przedstawicielem podatkowym może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa;
- 2) jest zarejestrowana jako podatnik VAT;
- 3) przez ostatnie 24 miesiące nie zalegała z wpłatami poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczającymi odrębnie w każdym podatku odpowiednio 5% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość;
- 4) przez ostatnie 24 miesiące osoba fizyczna, a w przypadku podmiotów niebędących osobami fizycznymi - osoba będąca wspólnikiem spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej, członkiem władz zarządzających, głównym księgowym, nie została prawomocnie skazana na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633 oraz z 2026 r. poz. 347, 421, 846 i 901) za popełnienie przestępstwa skarbowego;

- 5) jest uprawniona do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości, z wyłączeniem podmiotów o których mowa w art. 9 ust. 3 oraz posiada ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej dla prowadzonej działalności o wartości minimum 10 000 000 zł;
- 6) nie znajduje się na krajowej liście sankcyjnej ustanowionej i prowadzonej zgodnie z ustawą z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514) lub liście ustanowionej i prowadzonej zgodnie z ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669 oraz z 2026 r. poz. 875).

2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się również za spełniony, jeżeli osoba fizyczna, osoba prawna, lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej uregulowała, wraz z odsetkami za zwłokę, zaległości przekraczające odrębnie w każdym podatku odpowiednio 5% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach, w terminie 30 dni od dnia powstania lub stwierdzenia przez organ podatkowy tych zaległości;

3. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze sporządzonej na piśmie umowy, która powinna zawierać:

- 1) nazwy stron umowy oraz ich adresy i dane identyfikacyjne na potrzeby podatku;
- 2) adres, pod którym będzie prowadzona i przechowywana dokumentacja na potrzeby podatku;
- 3) oświadczenie podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1;
- 4) zakres upoważnienia w przypadku określonym w ust. 4 pkt 2;
- 5) zgodę przedstawiciela podatkowego na wykonywanie obowiązków i czynności podatnika, dla którego został ustanowiony, w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika.

Art. 11. 1. Przedstawiciel podatkowy wykonuje w imieniu i na rzecz podatnika, dla którego został ustanowiony:

- 1) obowiązki tego podatnika w zakresie rozliczania podatku, w tym w zakresie sporządzania deklaracji podatkowych, a także w zakresie prowadzenia i przechowywania dokumentacji, w tym ewidencji, na potrzeby podatku;

2) inne czynności wynikające z przepisów o podatku, jeżeli został do tego upoważniony w umowie.

2. Przedstawiciel podatkowy odpowiada solidarnie z podatnikiem za zobowiązanie podatkowe, które przedstawiciel podatkowy rozlicza w imieniu i na rzecz tego podatnika.

Art. 12. Stawka podatku wynosi 3%.

Art. 13. Podatek oblicza się w odniesieniu do danego okresu rozliczeniowego przez zastosowanie stawki podatku określonej w art. 12 do podstawy opodatkowania obliczonej zgodnie z art. 7.

Art. 14. 1. Podatek obliczony na podstawie art. 13 pomniejsza się o kwotę:

- 1) podatku należnego, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 2) kosztów uzyskania przychodów poniesionych na działalność badawczo-rozwojową w zakresie określonym w art. 18d ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 3) wydatków na nabycie lub wytworzenie aktywów trwałych, ulepszenie istniejących środków trwałych lub pierwsze wyposażenie obiektów budowlanych, poniesionych na terytorium państwa.

2. Jeżeli kwota pomniejszeń, o których mowa w ust. 1, jest wyższa od kwoty podatku obliczonego na podstawie art. 13, kwotę podatku ustala się na 0 zł.

Art. 15. 1. Do zapłaty podatku i wypełnienia obowiązków przewidzianych w niniejszej ustawie jest obowiązany podatek świadczący usługi podlegające opodatkowaniu lub wyznaczony przez podatnika przedstawiciel podatkowy, jeżeli podatek nie posiada na terytorium Unii Europejskiej siedziby ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

2. W przypadku podmiotów wchodzących w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej są one zobowiązane solidarnie do zapłaty podatku.

3. Skonsolidowana grupa do celów rachunkowości finansowej może wyznaczyć jeden podmiot z tej grupy na potrzeby płatności podatku i wypełniania obowiązków przewidzianych w niniejszej ustawie w imieniu każdego podatnika z tej grupy zobowiązanego do zapłaty podatku, o ile taki wyznaczony podmiot ma siedzibę na terytorium państwa. W takim przypadku, w odniesieniu do wyznaczonego podmiotu, przepisy o przedstawicielu podatkowym stosuje się odpowiednio.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej jeżeli żaden z podmiotów wchodzących w jej skład nie posiada na terytorium państwa siedziby ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

Art. 16. 1. Należna kwota podatku podlega zapłacie najpóźniej 30 dni po upływie terminu na złożenie deklaracji na podatek, o którym mowa w art. 20 ust. 1, na rachunek bankowy naczelnika właściwego urzędu skarbowego.

2. Płatności dokonuje się w złotych polskich.

Art. 17. 1. Podatnik, wyznaczony przedstawiciel grupy lub ustanowiony przedstawiciel podatkowy zgłasza do naczelnika właściwego urzędu skarbowego, że jest obowiązany do zapłaty podatku, najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia zakończenia pierwszego okresu rozliczeniowego, za który podatnik jest obowiązany do zapłaty podatku.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się według wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Podatnik, wyznaczony podmiot z grupy lub ustanowiony przedstawiciel podatkowy powiadamia naczelnika właściwego urzędu skarbowego o wszelkich zmianach danych przekazanych na podstawie ust. 1.

4. Jeżeli podmiot jest wyznaczony na podstawie art. 15 ust. 3, dane przekazywane przez ten wyznaczony podmiot na podstawie niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego podatnika w grupie obejmują również dane w odniesieniu do niego samego.

Art. 18. Naczelnik właściwego urzędu skarbowego nadaje podatnikowi podatku indywidualny numer identyfikacyjny do celów tego podatku, chyba że posiada on numer identyfikacji podatkowej nadany zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2026 r. poz. 151 i 507) i powiadamia podatnika lub jego przedstawiciela podatkowego o tym numerze w ciągu 30 dni roboczych od dnia, w którym otrzymał zgłoszenie.

Art. 19. 1. Podatnik, wyznaczony podmiot z grupy lub ustanowiony przedstawiciel podatkowy powiadamia naczelnika właściwego urzędu skarbowego o:

- 1) trwałej utracie przychodów podlegających opodatkowaniu;
- 2) ustaniu kwalifikacji podmiotu jako podatnika;
- 3) ustania zobowiązania podatkowego z jakiegokolwiek innego powodu.

2. W sytuacjach o których mowa w ust. 1, podatnik lub jego następca prawny lub likwidator, wyznaczony podmiot z grupy lub ustanowiony przedstawiciel podatkowy, są zobowiązani do rozliczenia i zapłaty podatku za tę część okresu rozliczeniowego, w której podatnik prowadził działalność.

3. Naczelnik właściwego urzędu skarbowego wykreśla podatnika z rejestru identyfikacyjnego wraz z upływem okresu 30 dni roboczych od zakończenia okresu rozliczeniowego, w trakcie którego zgłoszono informacje, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem rozliczenia i zapłaty należnego podatku, zgodnie z ust. 2.

Art. 20. 1. Podatnik, wyznaczony podmiot z grupy lub ustanowiony przedstawiciel podatkowy przedkłada naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego deklarację podatku za każdy okres rozliczeniowy. Deklarację składa się w postaci elektronicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, 825, 846 i 875) w terminie 90 dni roboczych od zakończenia okresu rozliczeniowego, za który składana jest deklaracja.

2. Deklaracja podatku zawiera następujące informacje:

- 1) indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 18;
- 2) całkowitą kwotę przychodów podlegających opodatkowaniu w podziale na poszczególne usługi określone w art. 3 ust. 1, traktowanych jako uzyskane przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym na terytorium państwa, wraz z kwotą podatku należną od tej kwoty za ten okres rozliczeniowy.

3. W deklaracji podatku wykazuje się również – w odniesieniu do danego okresu rozliczeniowego – łączną kwotę przychodów w skali światowej.

4. Kwoty w deklaracji podatku podaje się w złotych polskich. Kwoty przychodów określone w walutach obcych przelicza się na złote polskie według kursu wymiany opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w ostatnim dniu danego roku podatkowego lub jeżeli w tym dniu nie ukazała się publikacja – kursu opublikowanego w ostatnim dostępnym Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed tym dniem.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji dotyczącej podatku wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając termin i miejsce jej składania.

Art. 21. Dla celów identyfikacji podatników, ich rejestracji, rozliczania i poboru podatku organem właściwym jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

Art. 22. 1. W przypadku stwierdzenia zaległości podatkowej w podatku, organ podatkowy ustala dodatkową kwotę zobowiązania podatkowego w wysokości do 200% kwoty należnego i niewpłaconego podatku.

2. Ustalając wysokość dodatkowej kwoty zobowiązania podatkowego organ podatkowy uwzględnia okoliczności oraz fakty pozwalające ocenić, że podatnik pozostawał w błędnym, ale usprawiedliwionym przekonaniu o zgodności swoich działań z przepisami niniejszej ustawy (dobra wiara) albo że pomimo podejmowanych działań i zastosowanych procedur wewnętrznych (należyta staranność), podatnik uchybił temu obowiązkowi.

3. Na ocenę, że podatnik działał w dobrej wierze i z należyłą starannością, może wskazywać również wywiązywanie się z obowiązków wynikających z umowy o współdziałanie, o której mowa w dziale IIB rozdziale 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 23. 1. Podatnik, wyznaczony przedstawiciel grupy lub ustanowiony przedstawiciel podatkowy, który nie dopełnia obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza się w drodze decyzji w wysokości nie większej niż 500 000 zł.

Art. 24. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, 825, 846 i 875) w art. 20zb w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) potwierdzenia metody kalkulacji podstawy opodatkowania i ustalania miejsca świadczenia usług dla celów podatku rekompensującego, o którym mowa w ustawie z dnia o podatku rekompensującym od niektórych usług (Dz. U. ... poz. ...), w tym sposobu pobierania i interpretowania danych niezbędnych do ustalenia podstawy opodatkowania tym podatkiem oraz miejsca świadczenia.”.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Magdalena Witkowska-Krzymowska
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Cyfryzacji
/podpisano elektronicznie/